DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXI. ZATURDAG den 5den AUGUSTUS 1843. N. 31.

De *Gazette des Tribunaux*, die zelve klaagt, dat hare roeping haar veelal niet anders doet zyn dan eene verzameling van verhalen, vol jammers en bedrogs, bevat er evenwel in een harer nummers een, hetwelk niet onmogelyk zonder de warmste belangstelling en zonder een gevoel van dankbaarheid, dat er nog zulke menschen, als de held van het verhaal, bestaan, kan lezen. Zie hier den zakelyken inhoud van hetzelve:

"Te midden van de beurs-wisselvalligheden, die het vorige jaar zoo droevig gekenmerkt hebben, had een speculant, de *Gazette* verzwygt zynen naam, om dat zyn ongeluk louter aan onvoorzigtigheid te wyten is geweest, ten gevolge van verkeerde speculatie zyn fortuin verloren en naar Engeland moeten wyken, zyn jeugdig vrouwtje, met drie onnoozele kinderen te Parys achterlatende. Zelve vervolgingen van de schuldeischers te duchten hebbende, omdat zy op verlangen van haar man onder sommige zyner verbindtenissen, ook haren naam tot meerdere zekerheid gesteld had, verliet zy haar huis met al het zich daarin bevindend mobilair en ging zy onder eenen verdichten naam in eene afgelegene buurt eene nederige woning betrekken. Hare goederen werden verkocht en eenige weken later ontving zy berigt van het overlyden van haren man.

"Weldra was het weinige geld, hetwelk zy van uit hare vroegere weelde had mede genomen, verteerd, en nu werd het verkoopen van enkele door haar behouden kostbaarheden, het eenige hulpmiddel, dat haar overschoot. Een goudsmid uit de buurt was degeen, tot wien zy zich hiertoe wendde, alles tot zelfs haar trouwring reeds weg zynde, was al wat haar nog overschoot eenig linnen goed, waarvan de fynheid van hare vroegere welvaart getuigde; ook dit besloot zy te verkoopen of te verpanden, maar bevreesd van zich in onaangenaamheden te kunnen wikkelen, zoo zy dit onder den valschen door haar aangenomen naam deed, ging zy raad vragen by den goudsmid, dien zy als een gemoedelyk man had leeren kennen. Deze nam het goed voor eigen rekening van haar over en uit dit geld vond zy nu weder voor eenigen tyd het onderhoud voor haar en hare kinderen. De goudsmid, ofschoon bescheidenheid hem zich van het doen van lastige vragen had doen onthouden, had intusschen wel doorgezien, dat hier een diep ongeluk schuilde, en het dagelyks bezoek, hetwelk hy van de Wed. ontving, had hem even zeer in hare manieren en toon van spreken de wel opgevoede vrouw, de vrouw van aanzien doen erkennen, eene wezenlyke belangstelling in haar was het gevolg van dit een en ander.

"Maar eensklaps houden hare bezoeken by hem op, aanvankelyk verwondert, maar weldra verontrust hem dit; nu laat hy niets onvermoeid om hare woning uit te vinden; dit gelukt hem, en weldra klopt hy aan de deur van haar vertrek. Een vyfjarig meisje komt hem open doen, en nog heeft hy den drempel niet overschreden, of reeds ziet hy de ellendige moeder, ziek ter neder liggende in eene armzalige kribbe, ter naauwernood van eenig dek voorzien, en bezig met het zussen van hare twee jongste kindertjes, die zy met hare tranen besproeide, en die met zwakke stemmetjes om brood riepen.

"Arme vrouw! Arme kinderen! roept de man, terwyl hy eerbiedig nadert.— Maar, waarom uw oudste dochtertje niet tot my gezonden?—Ik had, was het antwoord, niets meer te verkoopen. Het brood der armen, waarom ik verzocht heb, is sedert veertien dagen het eenig voedsel van my en myne kinderen.—Gy hebt u, zegt de troostende bezoeker, te vroeg aan de wanhoop overgegeven. Uwe kostbaarheden waren van grootere waarde, dan ik vermeende, het gesteente rondom het kruis vooral, waarvoor ik veel geld gemaakt heb; en ik ben uw schuldenaar voor een bedrag van 2000 franken, die ik u hier kom brengen; mogt ik u bovendien, tot dat er betere dagen voor u komen, eenen post van vertrouwen te mynen huize aanbieden, zoo zou ik u het bestier over myne huishouding opdragen en zorg dragen uwe kindertjes onder uw opzigt eene goede opvoeding te doen genieten.

"Dit zoo hartelyk aanbod, zoo vereerend voor hem, die het deed, was het ook te zeer voor haar, die het ontving, dan dat er aan eene afwyzing gedacht kon worden. Mevrouw.... bevindt zich tegenwoordig aan het hoofd der huishouding van den eerlyken man, en hare kinderen ontvangen eene burgerlyke, maar voldoende en vooral Christelyke opvoeding."

LEIPZIG. Veel opzien maakt hier eene criminele procedure, welke onlangs voor de tweede maal hier beslist werd. Drie personen waren door gendarmen en geregtsdienaren gevangen genomen en overgeleverd als verdacht van inbraak en diefstal, in eene pastory van het Saksische Ertsgebergte gepleegd te hebben. Zy werden overtuigd, zonder geregtelyk bekend te hebben, dat zy de misdaad hadden begaan, en hunne verontschuldiging, dat zy slechts door de gruwzaamste mishandelingen, welke zy van de gendarmes ter bekentenis hadden moeten verduren, tot deze opgave gedwongen waren geworden, werd in den wind geslagen, daar de getuigen gedeeltelyk bezwooren, gedeeltelyk op hunnen ambts-eed verzekerden, dat de bekentenis vrywillig en zonder dwang was afgelegd. De beschuldigden werden, op grond hunner buiten-geregtelyke bekentenis, naar de beëedigde verklaringen der getuigen, tot levenslange tuchthuisstraf van den zwaarsten graad veroordeeld. By dit vonnis bleef het ook in tweede instantie, en den 17den Mei 1841 werden de veroordeelden in het tuchthuis te Waldheim overgebragt. Een jaar later ontstond eene andere criminele procedure tegen eene dieven-en roovers bende, onder welke er drie waren, waarvan het bleek, dat niet de minste twyfel meer overbleef, of zy hadden werkelyk de inbraak en diefstal gepleegd, voor welke de anderen veroordeeld waren en de straf reeds droegen. Ten gevolge dezer uitkomsten werd de eerste procedure door eene derde regtbank herzien, en hier bleek nu de volkomene onschuld der reeds gestraften, welke aan den onbevooroordeelden regter ook het volkomen bewys leverden, dat zy, tydens het plegen der misdaad, zich op eene geheel andere plaats dan de pastory bevonden. By een laatst herzien vonnis zyn nu de drie personen van alle vermoedens vrygesproken en in vryheid gesteld, nadat zy drie jaren in de gevangenis de hardste tuchthuisstraf hebben ondergaan. De gendarmes worden nu geregtelyk vervolgd.

WARSCHAU. Door den Vorst Stedehouder is hier dezer dagen een zeer snedig vonnis geweзen.

Zeker persoon, eene beurs met dukaten verloren hebbende, liet eene advertentie in de dagbladen plaatsen, by welke hy, aan den eerlyken vinder, die hem dezelve terug zou brengen, eene premie van 20 dukaten toezegde. Het was een arme timmerman, die de eerlyke vinder was; deze brengt de beurs, waarin zich honderd dukaten bevonden, by den eigenaar terug en vraagt de hem toegezegde premie; maar de eigenaar weigert hem die niet alleen, maar noemt hem een' dief en overlaadt hem met verwytingen, bewerende, dat er 120 dukaten in de beurs zyn geweest.— Aan den timmerman wordt te raad gegeven, het hem aangedaan wordend onregt aan den Vorst Stedehouder te gaan klagen. Deze ontbiedt de beide partyen voor zich en spreekt, na hen gehoord te hebben, eindelyk dit vonnis. "Dat de vinder een eerlyk man is, blykt uit het terug brengen der 100 dukaten, die hy anders gemakkelyk voor zich had kunnen behouden, derhalve is het klaar, dat de gevondene beurs niet die is van den uitlover der premie; deze moet alzoo de honderd dukaten aan den vinder terug geven, die dezelve dan eerst zal moeten uitkeeren, wanneer een ander, regt bewerende, zyne aanspraak daarop bewezen zal hebben; intusschen kan de eerlyke timmerman vryelyk over deze dukaten beschikken, want zoo er zich immer zoodanig geregtigde opdoet, zal ik de uitkeering voor hem uit myne gelden bewerkstelligen."

Wy herinneren ons intusschen reeds vroeger zoodanige uitspraak gelezen te hebben, en zoo onze herinnering ons niet bedriegt, is dezelve geweest van den Hertog *van Ossuna*, Onderkoning van Napels.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 4 Augustus 1843.

ALZOO de persoon van *R. A. CORREA*, alhier woonachtig, namens *MARC SEMEREL*, wonende te Jacquemel, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de slavin FRANCISCA, aankomende de voornoemde *MARC SEMEREL*, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 4 Augustus 1843.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 12 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 20¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

DE Commissie tot het aanhooren der bezwaren, over den aanslag van het Een percent patentregt van het 1ste en 2de kwartaal dj., op den 2 dezer zitting gehouden hebbende, worden al de genen, die geene bezwaren daartegen hebben ingebragt, hierby opgeroepen en aangemaand, om het verschuldigde binnen den tyd van acht dagen, van heden af te rekenen, te komen voldoen, willen zy zich niet aan regtsvervolgingen blootgesteld zien.

Curaçao den 4 Augustus 1843.
De Commis, waarnemende het Koloniale Ontvangers ambt,
WILLEM PRINCE Jr.

OVERLEDEN te Bonaire, den 26 July 1843, JACOBA CORNELIA CRAANE, geboren DAMMERS, in den ouderdom van 59 jaren.

Strekkende deze ter kennisgeving aan Familie en Vrienden.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

AUGUSTUS 1843.

E. K. Woensdag den 2 te 6 u. 54 m. 's avonds.
V. M. Donderdag den 10 te 0 u. 22 m. 's nachts.
L. K. Vrydag den 18 te 2 u. 17 m. 's nachts.
N. M. Donderdag den 24 te 10 u. 3 m. 's avonds.

Verleden Zaturdag, den 29 jongstleden, is de Oorlogs Brik der Vereenigde Staten BAINBRIDGE, Kommandant Luitenant Z. F. JOHNSTON, uit deze haven naar Santa Martha vertrokken; op den 1sten dezer het Nederlandsch Barkschip ELISABETH MARIA, Kapitein J. GRIM, naar Amsterdam, en als passagier met hetzelve de Heer THEODORUS DE VEER.

In de *Gaceta de Venezuela* van den 23 July, No. 654, lezen wy, dat het Z. E. den President der Republiek van Venezuela behaagd heeft, na den Staatsraad gehoord te hebben, onder dagteekening van Caracas 20 July, te benoemen den Heer GOTTLOB WILHELM HELLMUND tot particulier Consul van Venezuela op het eiland Curaçao.

De berigten van Spanje, in de *Liberal* van den 25 July, getrokken uit Engelsche Couranten der tweede helfte van Juny, liepen van Madrid tot den 7 en van Barcelona tot den 10 Juny.

Het stedelyk Bestuur van Barcelona liet op den 23 Mei het volgende manifest bekend maken aan de inwoners dier stad:—

"Terwyl uw Bestuur zich met de hoop vleide, dat de rampen, welke der stad zyn veroorzaakt geworden door eene hand, die haar vyandig is, wegens hare voortreffelykheid en haren voorspoed, eerlang een einde zouden nemen, ziet het zich teleurgesteld door de onzekerheid eener droevige toekomst. Het ministerie, hetwelk Barcelona en het gansche land toegejuicht hebben, als eene voorbode van gelukzaligheid, bestaat niet meer. By het ontvangen dezer rampvolle tyding bleef het Bestuur niet onbewust de indruk, welke dezelve by het volk zou maken; en vreezende, dat eene zoo betreurenswaardige gebeurtenis nadeelig kon werken op de belangen van deze groote bevolking, zoo heeft hetzelve zich ten pligt geacht U aantemanen, om niet aftewyken van de eigenaardige voorzigtigheid, welke uwe deugden verheft. Het Bestuur geeft U de verzekering, dat, als de getrouwe tolk uwer gevoelens, hetzelve het regt zal handhaven, hetwelk het volk bezit om zyne bezwaren kenbaar te maken; het stelt zich als de voorpost eener voorhoede, om ter uwer kennis te brengen de minste inbreuk, welke er gemaakt mogt worden in de grondwet. Het Bestuur, als de juiste beoordeelaar onzer voorregten, wetende, dat deszelfs eerste pligt is te zorgen, dat de orde en rust niet gestoord worden, heeft zich voorgenomen om daarvan, in geen geval ook, niet het minste aftewyken.

"Inwoners van Barcelona! Houdt U vereenigd, handelt voorzigtig en vertrouwt op uwe gezagvoerders. Uw Bestuur bezit de noodige kracht en sterkte om U te redden en niet U de vryheid en onafhankelykheid te verdedigen, wie de vyanden ook mogen zyn, die dezelven willen belagen."

Op den 26 Mei benoemde Espartero den Generaal Evaristo San Minguel tot zyn Chef van Etat-Major, in de plaats van Linaje, wiens ontslag zoo zeer verlangd was door Lopez.

Op den 27 drong de nationale garde van Madrid aan by den kolonel Cortina, bevelhebber van dat korps, om zyn ontslag te nemen; hy voldeed dadelyk aan hun verlangen, en met hem namen vele zyner vrienden, op het vernemen van het gebeurde, hun ontslag uit de nationale garde.

Op den 28 verklaarde zich Malaga tegen het Bestuur van Espartero.

Later, waarschynelyk op den 29, verklaarde zich kolonel Prim, te Reus, tegen het Bestuur van Espartero. Aan het hoofd van 2000 werklieden trok hy op Tarragona aan, doch vond de poorten dezer stad tegen hem gesloten.

Op den 31 werden de *pronunciamientos* van Malaga en Reus te Barcelona afgekondigd.

Prim gaf als reden voor zyn gedrag op: de ontbinding van het Ministerie van Lopez, dat de koningin in de magt is der vyanden van het land, en dat Spanje, onder het regentschap van Espartero, aan de Engelschen is overgeleverd. Prim is de uitvoerder des wils van de party van Lopez, gelyk Narvaez die der Cristinitos is. Zyne haat tegen Espartero is des te heviger, om dat het gouvernement hem onder beschuldiging zoude gesteld hebben, wegens zyn gehouden gedrag in de gebeu tenissen te Barcelona, voorgevallen in de maand November 1842, had de kamer van vertegenwoordigers hem niet tot derzelver Secretaris benoemd. Lopez zou hem nog benoemd hebben kolonel by het regement Luchana van Espartero.

Op den 3 Juny vertrok Generaal Zurbano uit Barcelona om den opstand van Prim te gaan dempen, doch kwam terug in die stad om eenige bagagien op te doen; het gemeen, hem in de straten gewaar wordende, verzamelde zich en, na hem beledigd te hebben, vervolgde hem tot aan zyne woning. Dáár gaf men blyken van hem te willen aanranden in zyne woning; hy liet daarom eene wacht by de gezagvoerders verzoeken; toen de wacht aankwam geraaktte het gemeen zoo verwoedt, dat hetzelve in het werk stelde dat, hetgeen het niet zou gedaan hebben, had de wacht niet gekomen. De Generaal gaf order om te schieten; doch de troepen vuurden in de lucht; hierdoor aangemoedigd, vielen de aanranders met stoutheid aan; en ongetwyfeld zou de Generaal Zurbano vermoord zyn geworden, maar zyne moed redde hem; hy trok zynen degen en viel de eersten, die in zyne woning wilden dringen, aan. Het gemeen hierdoor eenigzins ontsteld en in verwarring geraakt zynde, maakte zich Zurbano deze gelegenheid ten nutte en redde zich door eene achterdeur. Het drong hierop in zyne woning, vernielde er al wat voorhanden was en wierp de gebrokene voorwerpen in de zee. De Generaal wilde daarop de krygswetten laten afkondigen, maar zag daarvan af door tusschenkomst van de civile gezagvoerders. Hy ging uit de stad, nam het garnizoen van Montjuich in oogenschouw en trok op den 6 op Reus aan, ten einde Prim te gaan bevechten. Prim toog ook op hem te gemoet, digt by Reus, en reeds waren de beide legers gereed ten stryd, toen de voorhoede der troepen van het gouvernement begon tot de opstandelingen overteloopen. Zurbano liet echter den moed niet zakken, maar oordeelde het raadzaam om slechts verdedigender wys te handelen. Prim oordeelde ook raadzamer geen slag te leveren, maar trok binnen Reus terug. De gouvernements troepen vertrokken naar Tarragona.

Zoodanig is de toestand van die provintie, ingevolge de engelsche berigten. De opstandelingen hebben zich meester gemaakt van gansch het zuiden van Catalonien. Men wist echter niet met zekerheid of de junta der hoofdstad zich onafhankelyk van Madrid verklaard heeft.

Deze berigten, welke op den 13 Juny te Parys ontvangen werden, vervulden Christina met vreugde. Men vreesde, dat het goud van deze vrouw haar vele vrienden in het spaansche leger zal gemaakt hebben.

De commissie, welke in Madrid belast was met de bestiering der verkiezing, had den regent voorgesteld, als het eenigste middel tot herstel des toestands der zaken, om te *abdikeren* en in zyne plaats te benoemen als provisionele bewindhebbers de Heeren Olózaga, Cortina en Isturris.

De engelsche Couranten oordeelen, dat Espartero zich met magt van wapen zal kunnen staande houden. Het is echter, zegt men, niet wenschelyk, dat de Hertog der overwinning met den degen in de hand de zege behale. Niemand zal dit wenschen; Espartero zelve zal niet als een tyran met geweld willen regeren. Echter is men overtuigd, dat zonder hem de goede zaak, een geregeld bestuur, in een woord, alles wat bestuur heet, onmogelyk is. De gematigden en de liberalen, die thans de party van Isturris toegedaan zyn, zullen eerlang elkander den hals om draaijen; en wanneer het leger zich bedrogen vindt, en men hetzelve gebrek laat lyden, dan eerst zal de dag der vergelding aanbreken.

Madrid was rustig, ofschoon de gemoeds stemming meer en meer in hevigheid toenam. Espartero oefende intusschen zyn constitutioneel gezag met wysheid en matigheid uit, echter zonder in het minst te verflaauwen in die geestkracht, welke hy, zoo wel op het slagveld als in het kabinet, steeds aan den dag gelegd heeft.

De *Times* bevatte berigten uit Madrid tot den 10 Juny, luidende als volgt :—

" De te Madrid ontvangene berigten van het Zuiden waren gunstig. De opstand bepaalde zich tot Malaga, Grenada en Almería. Op den 3 had er in Cadix eene volksbeweging plaats; doch deze beweging had geen gevolg. Op den 7 waren de gouvernements troepen, onder de bevelen van Van Halen, op den afstand van een uur van Grenada, alwaar de grootste wanorde heerschte. Op den 4 kwamen vóór Malaga ten anker een spaansch oorlogs fregat en eene spaansche oorlogs brik. De Bank van San Fernando had aan Mendizabal een voorschot gedaan van 20,000,000 realen om het leger te betalen.

" In Zaragoza, in den nacht van den 8, beproefden eenige manschappen van de nationale garde een opstand te doen; doch zy werden door hunne kameraden uit de stad geworpen. Op den 9 was de rust er volkomen hersteld."

Naar luid van het *Journal des Debats* nam de omwenteling met rasse schreden toe in Cataloniën. Figuéras en Mataró hadden zich voor de omwenteling verklaard. De centrale junta had van den Kapitein Generaal gevorderd, dat hy zich verklare ten gunste der omwenteling; deze weigerde echter zulks te doen, maar verklaarde zich niet vyandelyk tegen haar te verzetten.

Er liep het gerucht, dat het stoomschip Isabel zich overgeleverd had aan de opstandelingen. Op den 8 had hetzelve de geweren der militie van Tarragona, welke door Osorio ontwapend was, ontscheept; op den 9 vertrok hetzelve met depechen voor den Kapitein Generaal van Valencia.

Prim bevond zich aan het hoofd van 20,-000 man troepen, van alle soorten; Zurbano sloeg zyne bewegingen gade aan het hoofd van 8 à 10,000 man geregelde troepen.

Deze bedroevende tydingen uit Spanje leeren ons, dat Europeesch Spanje, hetwelk eeuwen lang onder de voogdyschap der geestelykheid heeft gestaan, even zoo min ryp is voor een zelfsbestuur, als eenige der gewezene spaansche bezittingen in America. De opstand der Catalanen is nog toetegeven: want zy vreezen, dat de Regent hen zal benadeelen in hunne stoffelyke belangen, door een handels traktaat met Engeland te sluiten; doch de opstand in de zuidelyke steden, zoo als Malaga, Grenada, enz. spruit alleen voort uit zucht tot regeringloosheid: want het handels traktaat is juist hetgeen, wat zy begeren; en het is om hunnent wil, dat de Regent zich met de Catalanen heeft verbroken. De koningin Cristina, door het verschieten van geld om de soldaten omtekoopen, benadeelt meer de zaak van hare dochter, dan die van den Regent. Trouwens de tegenwoordige opstand komt voort uit een republikeinsch beginsel. Mogt de opstand gelukken, dan zal Catalonien eene vrye en onafhankelyke republiek worden, en het overige Spanje zal zich insgelyks in eene republiek herscheppen. Wanneer Espartero aftreedt, dan verliest hy niet veel daarby; door nog een jaar in het regentschap te blyven, kan hy weinig winnen. Hy is oud, ziekelyk en kinderloos; hy heeft geene familie, wier belangen hy kan bevoordeelen; zyn eenigste broeder is onlangs als geestelyke overleden. De koningin Cristina zoekt den opstand uit wraakzucht te bevorderen: om dat dezelfde woelgeesten haar hebben doen vallen.

In de zitting van het Congres van Nieuw Grenada is er een wets ontwerp voorgesteld, waarby eene amnestie verleend wordt aan een aantal der uitgebannenen. Dit wets ontwerp ging in den Senaat door in drie lezingen en in de kamer der vertegenwoordigers in twee lezingen; doch toen men dacht, dat dit ontwerp ook in de derde lezing zou doorgaan, hadden er eenige onlusten te Carthagena plaats; deze hebben de beraadslaging van dit ontwerp hangende gelaten, daar het gouvernement inzag, dat de rust nog niet algemeen in de gemoederen was terug gekeerd, en derhalve vermeende, dat het gevaarlyk zou wezen zoo vele onrustigen toetelaten terug te keeren.

Er waren in dit wets ontwerp vele restrictien: Zy, die de meesten invloed hebben, worden niet toegelaten; anderen, die toegelaten worden, kunnen slechts in zekere provintien verblyven; en weer anderen worden onder het toezigt der politie gesteld. Als dit ontwerp van wet doorgaat, dan keeren er toch vele personen terug, en by anderen wordt de hoop op terugkeer verlevendigd.

In de nationale bank van Venezuela heeft het gouvernement van het aldaar berustend kapitaal slechts een vyfde tot aandeel; de rest behoort aan partikulieren.— Deze bank heeft aanzienelyke voorschotten gedaan aan den landbouw en den handel; doch door den lagen prys der koloniale produkten en door den mislukten oogst van dit jaar, kunnen de landbouwers hunne intressen niet betalen. Ook ziet men uit de opgave der uitgevoerde produkten in het laatst verloopene commercieel jaar, dat de uitvoer veel geringer is geweest dan in vorige jaren. Het zy, dat de geldleeners werkelyk hunne achterstallige intressen niet kunnen aanzuiveren, of dat er kwaadwilligheid onder loopt, het gouvernement heeft naar sommige plaatsen eene gewapende magt gezonden om de leeners met geweld daartoe te dwingen.

In de nieuwelings gestichte kolonie van Duitschers te Tovar, in Venezuela, is er eene Courant verschenen, half spaansch en half duitsch. Men hoopt door dit middel meerdere Duitschers in die kolonie aantelokken.

Het stedelyk bestuur van Caracas heeft besloten een museum aanteleggen in het gebouw van het gewezene klooster van San Jacinte, en een botanischen tuin op een stuk gronds, naby de hooge school gelegen.— Langzamerhand moeten deze beide inrigtingen van voorwerpen voorzien worden, zoo als dit het geval is geweest van alle dergelyke inrigtingen in Europa.

Volgens tydingen uit Jamaica heeft de ex-president van Hayti het geld der schatkist, benevens de kroon en scepter van Christoffel, welke hy van Port-au-Prince had medegenomen, in de bank te Kingston gedeponeerd. De President ging nimmer uit, hoewel hy by alle aanzienelyken verzocht werd. Hy zeide: het is maar om my te kunnen bezien, even als een vreemd dier, hetwelk op de kermissen te kyk wordt aangeboden.

In Hayti schynen na de omwenteling geene nieuwe onlusten of reactie plaats gehad te hebben. Door de vreugde bedryven der Haytianen, over hunne wedergeboorte, hebben zy verzuimd het dagelyksch werk voortezetten, zoo dat er schaarschheid aan levensmiddelen was ontstaan. Van hier het openzetten der havens voor den invoer van levensmiddelen.

De koning der Franschen heeft eenen stap gedaan, die ontevredenheid heeft verwekt onder de Liberalen en Protestanten, namelyk: hy heeft het regt, dat de bisschoppen hadden om, na hunne wyding of by hunne intrede in hun bisdom, een gevangen misdadiger in vryheid te stellen, herstelt. De Protestanten vermenen, dat dit regt, aan katholyke prelaten verleend, eene inbreuk is op de gelykheid van regten, die alle gezindheden volgens het Charter moeten hebben.

Het werk van Strauss, getiteld het leven van Jezus, is in het fransch overgezet, doch de fransche protestantsche kerk blyft tot het oude regtzinnige geloof der vaderen en heeft eenen afkeer in nieuwigheden. Dit werk heeft derhalve er vele bestryders en geen byval gevonden. Men heeft het ook in het zweedsch willen vertalen, doch dit is door de regering verboden geworden.

Er zyn by den koning van Beijeren verzoekschriften ingekomen, onderteekend door een groot getal Protestanten, waarin verzocht wordt om de protestantsche militairen te ontslaan van de kniebuigingen voor de hostie, wanneer zy in twee gelederen) *en haye*) geschaard staan en deze hostie door dezelve heen wordt gedragen. De koning van Beijeren heeft het verzoek van de hand gewezen. Hy beschouwt dit knielen als een manœuvre, waaraan alle militairen onderworpen zyn; doch de beijersche Protestanten plaatsen deze verpligting in hetzelfde licht als de engelsche soldaten in Indostan zouden doen, als zy moesten knielen voor de godenbeelden der Hindoos, wanneer dezelven in processie over straat worden gedragen.

Engelsche Stoompakketten. Volgens de *Liberal* van den 25sten July is het volgende plan door de Lords der Admiraliteit goedgekeurd voor de dienst der pakketvaart tusschen Engeland en de West-Indiën en zulks voor den tyd van twaalf maanden, aanvang nemende op primo Juny 1843 en eindigende op den 30sten Mei 1844.

De pakket vertrekt van Londen op den 1sten en 16den van iedere maand. Van Falmouth op den 3den en 18den, komt te St. Thomas aan, over Barbados, in 26 dagen tyd.

De engelsche schoener Larne brengt van St. Thomas de eerste brievenmaal van July, en derzelver dienst is als volgt:—

Zy vertrekt van St. Thomas op den 29 July, moet te La Guayra aankomen op den 2den Augustus, vertrekt naar Puerto Cabello op den 3den Augustus, vertrekt van Puerto Cabello op den 5den Augustus, moet te La Guayra aankomen op den 7den Augustus, vertoeft te La Guayra 2 uren lang en zet derzelver reize voort naar St. Thomas met de terug gaande brievenmalen.

De schoener Felizidad, door het Gouvernement van Venezuela voor deze dienst bestemd, ook voor den tyd van een jaar, zal de tweede brievenmaal van July van St. Thomas aanbrengen, welke aldaar moet aankomen op den 13 Augustus, namelyk in eenen overtogt van 26 dagen van Falmouth.

De Felizidad kan daarom op den 5den of den 6den van La Guayra naar St. Thomas vertrekken, instede van op den 3den, gelyk vastgesteld is.

By de aankomst van de Stoompakket te St. Thomas, met de brievenmalen uit Engeland, moet er eene andere Stoompakket gereed zyn om de terug gaande brievenmalen te brengen, zullende deze dan Bermuda, dan Fayal by afwisseling aandoen, en in zekere gevallen kan dezelve eenige dagen te St. Thomas vertoeven.

De schoener Larne kwam op den 21 July te La Guayra aan, op derzelver reise van Jamaica naar St. Thomas.

De handelstand van La Guayra heeft zich gewend tot de Kompagnie der Koninklyke engelsche Stoompakketten met verzoek, dat de brievenmaal voor La Guayra van Bermudas verzonden worde, in stede van St. Thomas; hierdoor zouden de brieven eene week vroeger ontvangen worden, en wel tegen den 27 van iedere maand.

Aardbevingen. Op Zondag den 16 July jl., in den nacht te twaalf en te 2 ure, heeft men twee hevige schokken van aardbeving te Caracas gevoeld, welke echter geene schade veroorzaakt hebben.

De *Indicateur de Bordeaux* van den 2 Juny, bevat naar luid van de *Liberal* van den 18 July jl. het volgende over aardbevingen op de Antilliën.

" Een inwoner van Guadeloupe berigt aan de akademie, dat de vernieling der steden van de Antilliën, door aardbeving, een ramp is, welke zich reeds van vroegere tyden dagteekent. De Heer Moreau de Jones heeft documenten medegedeeld, waaruit blykt, dat deze verschrikkelyke en magtige oorzaak vernield heeft:

In 1530 de stad en vesting van Cumana op de Vaste kust.

In 1631 de stad Azua op Santo Domingo.

In 1692 de stad Port Royal op Jamaica.

In 1751 de stad Port-au-Prince op Santo Domingo.

In 1766 de stad Cumana, voor de tweede maal.

In 1770 de steden Leogan en Petit Goave, alsmede Port-au-Prince, voor de tweede maal.

In 1797 de stad Cumana, voor de derde maal.

In 1812 de stad Caracas."

In een werk van den Heer *Ride*, over de afschaffing der slaverny, vindt men, ten betooge,dat die maatregel met eene onvoorzigtige drift en zonder dat er genoegzame voorbereidende tusschen-maatregelen genomen waren geworden, gedreven is, onder anderen de volgende berekening.

" Sedert de afschaffing van den slavenhandel op de Afrikaansche kust worden aldaar jaarlyksch meer dan tien duizend kryggsgevangen negers door hunne overwinnaars in koelen bloede vermoord. Is het niet om van te yzen, wanneer men nagaat, dat die wet sedert 1815, het bloed van nagenoeg drie maal honderd duizend menschen heeft doen stroomen ; dat zoo die slagtoffers op eene rei werden gesteld, zy eene reeks zouden vormen, die na Parys als eenen gordel omgeven te hebben, tot aan Brest zoude voortreiken ; dat hun bloed in een dok vergaderd, voldoende zou zyn om er een schip van 74 stukken in te doen dryven ; en dat, zoo men derzelver schedels by een wilde brengen, men uit dezelve, langs de geheele binnen-schansen van Parys, een wandelpad van twee voet breed zou kunnen maken, hetwelk de voorstanders van de afschaffing zouden kunnen bewandelen, om zich over de uitwerkselen hunner menschlievendheid te verheugen.— En die 300,000 menschen zyn als schapen vermoord geworden, omdat by hunne aankomst aan de kust, de Engelsche en Fransche kruisers zich daar bevonden, om de slavenhaalders te beletten de kust te genaken, om hun het leven te redden. Op een hun gegeven bevel, bogen die ongelukkigen alsdan het hoofd, en een enkele slag met een slagmes of met een knots, wierp hen ter aarde, waarna zy veelal ten spys verstrekten aan hen, die hen geslagt hadden, omdat zy hen niet hadden kunnen verkoopen."

— Byzondere brieven uit Londen maken insgelyks de opmerking, welk eene zonderlinge tegenstrydigheid het is, dat terwyl de koloniën te niet gaan, om dat men de planters noodzaakt aan derzelver slaven hooger dagloonen te betalen, dan de opbrengst der plantaadjen gedoogt, de fabrykdistricten in Engeland daarentegen op den rand van het verderf gebragt zyn, omdat men de vrye dagglooners aldaar met troepen en geschut wil dwingen, voor zulk een laag dagloon te arbeiden, dat zy met hunne gezinnen daarvan onmogelyk kunnen bestaan.

Men schryft uit Parys : Onder de muzykinstrumenten, die in den laatsten tyd de aandacht van de muzykale wereld hebben getrokken, komt wel byzonder in aanmerking de melophone. Door het krachtige, eigenaardige van haar geluid, en door haren omvang, vereenigt zy de meest onderscheidene eigenschappen, en biedt haren bespeler de veelsoortigste hulpbronnen aan. De Heer *Halevy* heeft daarvan gebruik gemaakt in zyne schoone partitie van *Guido* en *Ginevra*, de Heeren *Thalberg* en *Döhler* hebben die in onderscheiden van hunne concerten ingevoerd ; thans zal de Heer *Louis Rosenberg*, een violoncellist van naam, dit instrument nu meer aan het buitenland doen kennen. De toonkunstenaar heeft op de melophone den breeden, ernstigen, plegtigen styl en dat teedere weten over te brengen, die hem eigen zyn. Zyne adagio op het thema van *l'Eclair* en die op het thème favori van *Lucia di Lammermoor* zyn met de daad merkwaardige stukken. Niemand beter dan de Heer *Rosenberg* weet der melophone de treffendste muzyk te ontlokken.

Gemelde toonkunstenaar zal eerlang ook Nederland bezoeken.

Berlyn. In het *Polytechnische Journal* leest men, onder het opschrift : *Middel tegen Rotten*, het volgende : Men verneemt, dat de rotten van natuur zulk eenen afkeer tegen een zeker kruid, hondstong (*Cynoglossum officinale*) hebben, dat zy de gebouwen, waarin zulke planten gestrooid worden, dadelyk verlaten, en zoo lang die planten daar liggen, niet weder derwaarts terugkeeren. Deze plant groeit op groen land en aan den rand der slooten. Zy moet in het begin van den zomer, dat is, kort vóór of na St. Jan, verzameld worden, omdat zy dan het krachtigst is. De stelen moeten gekneusd worden, en men strooit dezelve op die plaatsen, van waar men de rotten verdryven wil.

Onlangs heeft men in de straten van Londen eene kar zien werken, die uit eigen kracht en beweging de straten, langs welke zy ging, schoon veegde. Dit werktuig kwam uit Manchester, waar men zich reeds sedert eenigen tyd van soortgelyke bedient. De kar werd getrokken door twee paarden, die natuurlyk door een man gemend werden ; by het ronddraaijen ligtten de wielen het vuilnis van de straat en wierpen zy het in eenen achter de kar vastgemaakten bak ; waar de kar langs gegaan was, zag men de straat volmaakt schoon ; in zes minuten tyds heeft zy den bak gevuld ; de kracht, met welke zy werkt, is die van 40 man ; hare werking is drievuldig : zy veegt, neemt het vuilnis op en het werpt het in den bak. Het werktuig is zeer eenvoudig ; het is zaamgesteld uit eene reeks van bezems, aan een dun yzer gehangen achter aan den bak, die weinig hoog boven de straat hangt, om het laden gemakkelyk te maken. Wanneer de wielen draaijen, ligten de bezems het vuilnis en werpen zy het op eene plank, langs welke het verder in den bak valt.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 July 1843.

DOOR het Gouvernement der Vereenigde Staten van Noord Amerika, herroepen zynde de benoeming van den Heer Jacob Haim De Meza, als Consul dier Staten op dit eiland, en daar tot die betrekking is benoemd de Heer W. H Freeman, die, alhier aangekomen zynde, voorloopig van zyne aanstelling en de overname van het consulaat aan het Bestuur dezer kolonie heeft kennis gegeven, ten einde by ontvangst van het vereischte exequatur van het Nederlandsche Gouvernement, die functien uitteoefenen, zoo wordt het vorenstaande by deze ter kennisse van alle belanghebbenden gebragt.

Namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-int. van Curaçao en onderhoorige eilanden,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 21 July 1843.

ALZOO de persoon van *G. W. HELLMUND*, alhier woonachtig, namens *B. J. WEYMAR*, woonachtig te La Guaira, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den slaaf Louis Martis, aankomende den voornoemden *B. J. WEYMAR*, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen ; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 July 1843.

ALZOO de persoon van *ADRIANUS DE GORTER*, burger en inwoner alhier, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den hem in eigendom aankomenden slaaf John, oud 29 jaren, zoon van Stebana, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen ; zullende, na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.